

Ar dhoirt Muire cumhrán ar chosa Íosa?

Ní deirfiúr Lazarus í Mary, ar a dtugtar Magdalene. Is é an t-aon fhaisnéis atá againn faoi Mháire Magdalene ná gur saoradh í ó dhroch-bhiotáille agus go raibh sí i láthair tráth chéasadh agus aiséirí Íosa, in éineacht lena máthair, Muire.

Ar dhoirt Muire cumhrán ar chosa Íosa?

Scéal an soiscéalaí João

Insíonn an soiscéalaí Eoin go ndeachaigh Íosa, sé lá roimh fhéile Cháisc na nGiúdach, go cathair Bethany, cathair Lazarus, a bhí marbh ar feadh ceithre lá agus a d'ardaigh Íosa ó mhairbh (Eoin 12: 1).

Tairgeadh dinnéar agus, mar is gnách, d'fhreastail Martha ar an mbord, ag a raibh Íosa agus Lazarus, i measc daoine eile (Lúcás 10:40; Eoin 12: 2).

Ag nóiméad áirithe, le linn na suipéir, i láthair na ndeisceabal, ghlac Muire arrátel [1] de ointment nard íon, a raibh luach mór aici, agus d'ung sí cosa Íosa. Ansin chuaigh sé ar aghaidh chun cosa Íosa a thriomú lena ghruaig, ionas go raibh an teach cumhraithe le boladh an ointment (Eoin 12: 3).

Seo í an Mhuire chéanna a sheas ag cosa Íosa chun éisteacht lena theagasc, agus thug Martha aire do chúraimí an tí (Eoin 11: 2; Lúcás 10:42).

Scéalta na soiscéalaithe Mateus agus Marcos

Insíonn na soiscéalaithe Matthew agus Mark eachtra den chineál céanna, a phléann le bean a dhoirteadh cumhrán, gníomh cosúil leis an ngníomh a rinne Muire, deartháir Lazarus, áfach, dhóirt an bhean seo an nard ar chloigeann Íosa agus níor úsáid sí a cuid gruaige chun triomaigh é.

Suíonn an Soiscéalaí Mark an ócáid ​​in am mar dhá lá roimh an gCáisc, agus ceapann Matha agus Marcas an áit mar bhaile Shíomóin an lobhar (Marcas 14: 1-3; Mt 26: 6-7).

Murab ionann agus Eoin, níor chláraigh na soiscéalaithe Matha agus Marcas ainm na mná, a thaispeánann gur strainséir í ó chiorcal na n-aspal, mar bhí aithne ag gach duine ar Lazarus agus ar a bheirt deirfiúracha, Martha agus Muire.

Má bhíonn aithne acu ar fhéiniúlacht an duine nó ar an gcaidreamh atá aige le duine eile, rud atá ar eolas go maith, ní dhéanann na dearmadóirí dearmad ainm an duine a chlárú. Ní luann an soiscéalaí Eoin ainm bean na Samáire, toisc gur bhain sí le daoine nach ndearna cumarsáid leis na Giúdaigh, ba bhean agus eachtrannach í, mar sin, ní raibh aon ghaire ag na deisceabail di. Rud a léirigh an bhean gurbh í a bunús, an tSamáir, agus an t-easaontas idir na Samáraigh agus na Giúdaigh, ábhair atá tábhachtach go leor don scéal (Eoin 4: 7).

Scéal an Soiscéalaí Lucas

Déanann Lúcas tuairisc ar eachtra eile, ina raibh Íosa agus bean páirteach, nuair a thug Fairisíneach cuireadh dó ithe. Nuair a bhí Íosa ina suí ag an mbord, chuaigh bean i dteagmháil léi a rinne, ag gol, a nigh cosa Íosa le deora agus

a chaith a chosa lena cuid gruaige; agus ansin phóg agus d'ung sé cosa Íosa leis an ointment a bhí san ártach (Lúcás 7: 37-38).

Murmured an Fairisíneach, ag féachaint ar an radharc seo, ag rá: “Dá mba fháidh é, bheadh **é** fhios aige cé hé agus cén bhean an té a chuaigh i dteagmháil léi, ós peacach í” (Lúcás 7:39). Bhí aithne ag an Fairisíneach ar an mbean agus chuir sí lipéad uirthi mar pheacach, ach ní raibh aithne ag an soiscéalaí Lucas uirthi agus ní bheadh **é** hainm ábhartha ach an oiread, mar ní raibh aon ghaol aici le carachtair eile an Tiomna Nua.

Soiscéil Sionoptacha

Is é an rud atá le feiceáil ó na soiscéil shionoptacha a léamh ná, sé lá roimh fhéile Cháisc na nGiúdach, gur chuir Muire, deirfiúr Lazarus, i gcathair Bethany, le linn dinnéir, cosa Íosa a ungadh agus iad a scriosadh lena cuid gruaige. Níos déanaí, dhoirt bean eile, nach nochtar a hainm, i dteach Shíomóin an lobhar, an cumhrán céanna ar chloigeann Íosa, agus ar an gcaoi sin rinne sí a corp a ungadh (Mt 26: 7 agus 12; Marcas 14: 3 agus 8).

I scéalta na soiscéalaithe Matha agus Marcas, bhí Íosa i mBetani, i dteach an leipreacháin Simon, nuair a dhoirt bean buidéal cumhráin daor ar a ceann. Spreag gníomh na mná fearg sna deisceabail, a mhaígh go raibh an cumhrán an-daor agus go bhféadfaí é a thabhairt do na boicht. D'aisiompagh Íosa, ar a uain, na deisceabail, ag cur béime ar an dlí (Deut 15:11), agus go raibh gníomh na mná sin mar chroílár a báis agus a uaighe, agus go dtabharfaí tuairisc ar an teagmhas sin cibé áit a mbeadh an Fógraíodh soiscéal (Mt 26: 10-13; Marcas 14: 6-9).

Insíonn Eoin, ina Soiscéal, gur tharla an ócáid **é** i Bethany,

sé lá roimh an gCáisc, agus go raibh Lazarus i láthair. Cuireann sé in iúl go dtógann Muire an cumhrán agus go n-ungadh sí cosa Íosa, agus iad ag cuimilt lena cuid gruaige, agus Marta ag freastal ar an mbord, rud a thugann le tuiscint gur ar siúl i dteach Lazarus a tharla an dinnéar.

Ní deirfiúr Lazarus í Mary, ar a dtugtar Magdalene. Is é an t-aon fhaisnéis atá againn faoi Mháire Magdalene ná gur saoradh í ó dhroch-bhiotáille agus go raibh sí i láthair tráth chéasadh agus aiséirí Íosa, in éineacht lena máthair, Muire.

“Agus roinnt mná a leigheasadh droch-bhiotáille agus galair, Muire darbh ainm Magdalene, as ar tháinig seachtar deamhain amach” (Lúcás 8: 2).

Níorbh í Muire Magdalene, freisin, an bhean pheacach a nigh cosa Íosa lena deora i dteach an Fairisínigh, mar a thuairiscigh an soiscéalaí Lúcas. Níl aon bhunús bíobalta ann le Mary Magdalene a mheas mar phríomhaire nó mar pheacach nó, mar dheirfiúr Lazarus.

Ba í Naomh Gregory Mór, a bhí ina cónaí ar feadh beagnach 1500 bliain, an duine a d’aithin go mícheart Mary Magdalene mar “pheacach” Lúcas 8, véarsa 2, agus mar an Máire céanna as Bethany, deirfiúr Lazarus.

Mar Marias

Cuireann an soiscéalaí Eoin in iúl go soiléir gurbh í an bhean a d’ung cosa Chríost i Bethany le linn dinnéir Muire, deirfiúr Lazarus (Eoin 11: 2). Ní dócha go raibh dul amú ar an soiscéalaí faoi chéannacht an duine a d’ung cosa Chríost agus a thriomaigh lena ghruaig, mar a bhí aithne aige ar an mbeirt: Muire, deirfiúr Lazarus agus Mary Magdalene, mar sin leanann sé gurbh í an bhean a d’ung cosa Íosa ní Mary Magdalene.

Déanann an soiscéalaí Lucas, tar éis dó eipeasóid na mná a

rinne, i dteach Fairisíneach, a nigh cosa Íosa le deora agus a chaith a cuid gruaige, tagairt do Mháire Magdalene mar leantóir Íosa, le mná eile. Dá bhrí sin, bhí aithne ag an soiscéalaí Lucas ar Mháire Magdalene, agus níl aon chúis gur fhág sé a hainm ar lár, más í Mary Magdalene an bhean a nigh cosa Íosa le deora i ndáiríre.

Is fiú a lua gur tharla an eachtra a d'inis an dochtúir grá timpeall na Gailíle agus, ag am difriúil i gCáisc na nGiúdach, go sonrach Cásca na Cásca roimh bhás Chríost. Ní thuairiscítear an Cháisc dheireanach ach i gcaibidil 22, agus tuairiscíodh scéal na mná a rinne uisce ar chosa Íosa i gcaibidil 7 de shoiscéal Lúcáis.

In ainneoin na gcosúlachtaí idir na scéalta a d'inis na soiscéalaithe, tagraíonn scéalta Mhatha agus Mharcais don bhean chéanna nach í Muire, deirfiúr Lazarus, ná an peacach a thuairiscigh Lucas, ar a seal.

Tugann na difríochtaí idir an scéal a d'inis Matha agus Marcas, a insíonn Lúcás agus Eoin, le tuiscint go ndéileálann an scéal a scríobh Matha agus Marcas le bean nach raibh aithne ag na haspail uirthi. Doirt sí an balm luachmhar os cionn ceann Chríost, agus rinne an bheirt bhan eile, Muire, deirfiúr Lazarus agus an peacach, cosa Chríost a ungadh.

Ní thagraíonn Mateus agus Marcos do dhuine Lazarus, in ainneoin a dtábhacht stairiúil, ná ní thagraíonn siad do Maria, deirfiúr Lazaro, bean a bhfuil aithne mhaith ag na deisceabail uirthi.

Cé go raibh Íosa i mBetani, agus Muire agus a dheirfiúr Martha ina gcónaí, bhí Íosa ag dinnéar i dteach Shíomóin an lobhar dhá lá roimh an gCáisc, agus ní sé lá, mar a deir an soiscéalaí Eoin linn.

Níor úsáid an bhean atá mar chuid de scéal Mhatha agus Mharcais a cuid gruaige chun cosa Íosa a thriomú, ní dhearna sí ach an cumhrán a dhoirteadh, rud a fhágann go raibh sí den

tuairim nárbh í Muire, deirfiúr Lazarus, agus ní fiú Muire
Magdalene, a raibh aithne mhaith ag na deisceabail air.